

Trojí život

Situační komedie ze současnosti, jejímž hlavním hrdinou je mladý muž, který žije střídavě se dvěma partnerkami. Před oběma předstírá, že část týdne tráví pracovně v jiném městě, ale ve skutečnosti zůstává stále v Praze a jen se stěhuje z bytu do bytu. Funguje to perfektně až do chvíle, kdy se jeho pečlivě vykonstruovaný klam zhroutí, jeho dvě ženy se semknou a udělají mu ze života peklo.

„S panem režisérem jsme si říkali, že se volně budeme inspirovat filmem Veselé Velikonoce s Jeanem–Paulem Belmondem, kde hrál také takového proutníka, který v tom umí poměrně slušně chodit,“ prozrazuje **Jan Plouhar**. V rolích protilehlých vrcholů milostného trojúhelníku se objeví Hana Vagnerová a Veronika Khek Kubařová. *„Hraji uměleckou fotografku, která v životě nic příliš neplánuje, jedná spontánně a energicky. Dá se říct, že je to chaotická bytost. Je takovým protikladem své sokyně v lásce, Soně, kterou ztvárnila Veronika Khek Kubařová,“* představuje svou postavu **Hana Vagnerová**.

Příběh je ryze současný, zkoumá hranice společenských tabu a zároveň obsahuje i malé mravní ponaučení, celý problém partnerské nevěry je ale podán s humorem a nadhledem. *„Chtěli jsme udělat dobrou situační komedii. Tak, aby byla vtípná, svižná a nepodbízivá. A to není malý cíl. Myslím, že se nám to podařilo, a doufám, že si to nebudu myslet sám,“* říká kreativní producent **Jan Lekeš**.

Režisér Jakub Sommer: Každý by měl žít svobodně

Nechal jste se při natáčení filmu něčím inspirovat?

Hlavní hrdina Marek, kterého hraje Jan Plouhar, je neodolatelný svůdník. Své nevěry provádí s neuvěřitelnou suverenitou a grácií. Jako volnou inspiraci jsme si před natáčením pouštěli třeba francouzskou komedii Veselé Velikonoce s charismatickým sukničkářem Jean–Paulem Belmondem. Je ze života a přitom stylizovaná. Belmondo je v ní skvělý. Starší francouzské komedie mám rád. Nejsou v nich vyprázdněné přečacnané záběry, jsou natočeny velice jednoduše s důrazem na hereckou akci a humor.

Jaký druh komedie máte nejraději?

Mám rád nadsázku. Filmy, které si pohrávají s málo pravděpodobnými situacemi a dokáží je šikovně skloubit. Divák potom zírá, co vše se může v jednom příběhu odehrát. Třeba Amélie z Montmartru. V dnešní době se klade větší důraz na civilnost a autentičnost a takové filmy už moc nefrčí. Někteří diváci, jako by si zapomněli hrát a brblají: „To by se přece v životě nemohlo stát.“

Co je pro Vás hlavní myšlenkou filmu?

Hlavní premisa Trojího života je postavena na klasickém rčení: „Pýcha předchází pád,“ ale film zároveň ukazuje, že zažitá stereotypy nemusí být tím jediným receptem na štěstí a že by si každý měl žít svobodně, podle svého gusta.

Má režisérská práce na situační komedii oproti jiným žánrům nějaká výrazná specifika?

Ano, víc než u jiných žánrů jsou důležití herci, práce s nimi, herecký timing. Můžete si vymýšlet sebedokonalejší výtvarné záběry nebo střihové sekvence, ale v komedii jde především o text a herce.

Co bylo při práci na tomto projektu z pohledu režiséra nejnáročnější?

Natočit jeden z posledních záběrů filmu se čtyřletou holčičkou. Přišla na plac a rozhodla se, že hrát nebude. Nepomohl ani zmrzlinový úplatek. Povedlo se nám natočit jedno jediné jetí. Naštěstí bylo skvělé.

Jak se Vám spolupracovalo s představiteli hlavních rolí?

Já se dlouhodobě snažím, abych neměl ve štábu, ale ani mezi herci, žádného protivu či primadonu, který na sebe strhává pozornost a otravuje společné ovzduší. Nemám taky rád, když se herci zaseknou na jednom řešení a nechtějí zkoušet varianty. Hlavní herecká pětice Trojího života disponovala nejenom talentem, ale také ochotou a nadšením, a díky tomu film vznikal v přátelské a tvůrčí atmosféře.

Čím byste ke sledování filmu nalákal televizního diváka?

Milý diváku, jestli máš rád filmy s nadsázkou, skvělý herce a dobrou muziku, nechod' pro jednou v neděli do hospody, ale zapni telku.

Jan Plouhar: Inspiroval jsem se u Jeana Paula Belmonda

Honzo, jaký je Marek, kterého ve filmu hrajete?

Moje postava se jmenuje Marek Dvořák. Je to pojišťovací agent, který čeká, že bude povýšen na ředitele lokální pobočky. Je to proutník, ale v dobrém slova smyslu. Udržuje souběžně dva vztahy, ale dělá to spravedlivě. Sice má dvě ženy, ale ani jedna z nich není milenka. Snaží se oběma dát to samé. Oběma zařídil byt a střídavě s nimi žije. Když už vede ten dvojitý život, tak ho vede spravedlivě a není to žádný grázl, který by třeba jednu měl na výchovu dětí a druhou na to ostatní, jak tomu v životě bývá.

Tedy on v tom dvojitém vztahu nevidí žádný morální problém?

Ani ne, ono mu to takto vyhovuje. U každé má něco jiného a chová se k nim skvěle.

Jak se Vám podařilo se s touto postavou ztotožnit?

Cestu jsme hledali dlouho a práce to byla poměrně intenzivní, takže příprava byla poctivá a na place už to byla hračka.

Dokázal byste Vy osobně takový milostný trojúhelník ukočírovat v reálném životě?

Na to bych určitě neměl čas.

Co Vás na filmu zaujalo?

Režisér Jakub Sommer hledal nějaký protiklad dnešní módě, řekl bych, až civilního neherectví. V Trojím životě se opravdu hraje. Pan režisér se filmu nebál dát větší stylizaci, a to se mi velmi líbilo.

U vztahových komedií je těžké vybalancovat nadsázku a ironii. Myslíte, že se to povedlo?

V tomhle plně důvěřuji režisérovi a plně poslouchám, jak moc ironický mám být a s jak velkou nadsázkou mám hrát. Tak snad je jeho idea správná.

Je Vám blízký žánr komedie?

Určitě. Rád se bavím a rád bavím i ostatní. Doufám, že to na výsledku bude vidět. Mám k tomuto projektu velkou důvěru.

Jaký je Váš nejoblíbenější druh komedie?

Miluju filmy Jeana-Paula Belmonda. My jsme si s i s panem režisérem říkali, že se volně budeme inspirovat Belmondovými Veselými Velikonocemi, kde hrál také podobného proutníka.

Čím byste nalákal diváka ke sledování filmu?

Tím, že se dobře pobaví neuvěřitelnými situacemi, které ve filmu vznikají, a které jsou velmi dobře napsané.

Hana Vagnerová: Při čtení scénáře jsem se smála nahlas

Jaká je Vaše postava?

Hraji Martu—uměleckou fotografku, která v životě nic příliš neplánuje, jedná spontánně a energicky. Dá se říct, že je to taková chaotická bytost. Je protikladem své sokyně v lásce, Soni.

Jak se Vám podařilo se s touto postavou sžít?

Myslím, že dobře. Vždy je důležité najít si ten správný klíč k tomu, jak postava vidí svět. A rozhodně se nesmí nijak soudit. Já jsem o ní sice řekla, že je chaotická, ale myslím si, že je to skvělá vlastnost. Vžít se do této postavy nebylo příliš složité, protože je mi v dost věcech podobná. Minimálně v tom nepořádku a chaosu.

Jak si vysvětlujete, že se Marek zamiloval do takových protipólů?

Myslím, že protože on potřebuje v životě oba póly. Díky tomu ho ani jedna nezačne štvát a ani s jednou se nezačne nudit. Celá situace tak vytváří určitou rovnováhu.

Myslíte si, že by vztah vyobrazený ve filmu mohl v realitě fungovat?

Těžko soudit, ale spíše bych si přála, aby to takhle nefungovalo. Přála bych si, aby si páry dokázaly najít tu ideální rovnováhu jen ve dvou.

Dokázala byste se ve skutečnosti spolčit se sokyní v lásce a společně se mstít?

To mi připadá jako vyšší dívčí a nejsem na to pravděpodobně emociálně dost stabilní, abych byla tohohle přístupu schopná. Zároveň si ale myslím, že lpěním na pomstě člověk trestá pouze sám sebe a prodlužuje si utrpení.

Kde je pro Vás hranice nevěry?

Myslím si, že nevěra začíná tam, kde člověk svému partnerovi udělá něco, o čem moc dobře ví, že mu to ublíží.

Jak se Vám na filmu pracovalo??

Byla jsem z toho všeho nadšená a byla jsem dojatá a smutná, když to skončilo. Ono se vždycky říká, že je spolupráce skvělá, ale tentokrát je to skutečně doopravdy.

Jaký je Váš nejoblíbenější druh humoru?

Nejradši mám sitcomy. Baví mě americký a britský humor. Miluji ovšem také starší české komedie.

Mohou se diváci těšit?

Já nevím, z úhlu herce je to vždy hrozně těžké ohodnotit, ale můžu říct, že ten scénář je perfektní, a že jsem se smála i nahlas, když jsem to četla. Také můžu říct, že jsme to udělali, jak nejpocitivěji to šlo.

Veronika Khek Kubařová: Díky Trojímu životu doma více uklízím

Můžete představit Vaši roli ve filmu?

Moje postava se jmenuje Soňa. Je to mírumilovná spořádaná učitelka ze základní školy, která vše řeší s úsměvem. Dokud to ovšem jde...

Jak složité bylo ji hrát?

Pro mě to bylo trochu složitější, protože Soňa je velmi systematická a pořádkumilovná a já jsem spíše taková chaotická, spíš jako její sokyně v lásce Marta, kterou hraje Hanka Vagnerová. Nicméně tato postava na mě měla dobrý vliv. Začala jsem vnímat estetiku pořádku a doma si uklízím daleko více než před tím. Jinak se mi Soňa hrála dobře, ovšem někdy bylo těžké najít ten ideální balanc, aby to už nebyla moc karikatura. Je to takový protiklad Marty.

Jak si vysvětlujete, že se hlavní mužská postava zamilovala do takových protipólů?

Myslím, že to má znamenat, že oni spolu vlastně tvoří takový Ying a Yang a vytvářejí tak dokonalou rovnováhu.

Co považujete za nevěru?

Nedávno jsem někde četla článek, že Češi všeobecně považují za nevěru až sex, ale přitom z psychologického hlediska je to i třeba políbení, nebo jiný moment, kdy se člověk vzdálí od toho svého vztahu. Pro mě je ta hranice tam, kde partner začne uvažovat o nějakém jiném člověku jako o potenciálním partnerovi.

Dovedete si představit, že byste se takto v pomstě spojila se sokyní v lásce?

Nedokážu si to představit. Nevím, co by se muselo stát, abych na proutníka byla tak našťvaná, aby ta našťvanost na ni zmizela. Jen ta představa, že bych ji někde potkala, je podle mě nebezpečná. Ovšem kdyby to byla Hanka, tak bych to samozřejmě svedla!

Jak jste byly s Hankou Vagnerovou během natáčení sehané?

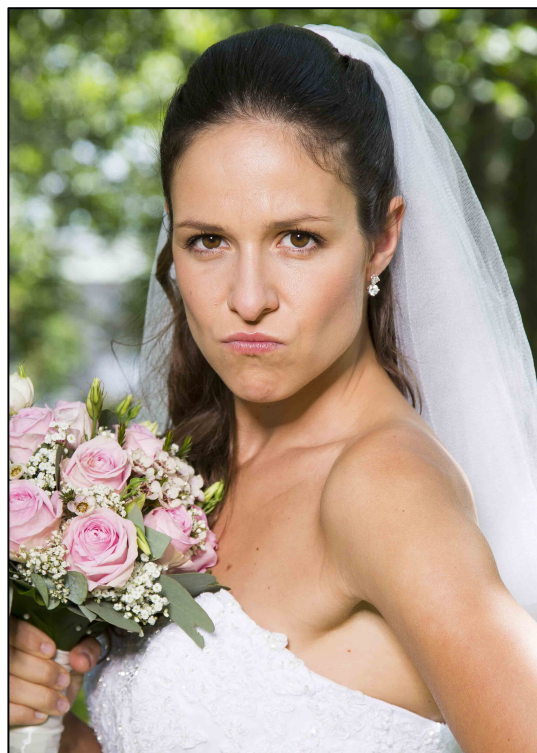
Teď to bude znít trochu pateticky a čas samozřejmě ukáže, ale já jsem se do Hanky zamilovala. Ona je totiž úplně boží bytost. Dříve jsem ji moc neznala, ale myslím, že se z nás staly ty nejlepší kámošky.

Jaký druh komedie je vám nejbližší?

Podobně jako Hanka na sitkomy nedám taky dopustit. Hrozně mě baví Přátelé a mohla bych se na ně koukat pořád dokola. Z českých komedií mám velmi ráda třeba filmy Pane, vy jste vdova!, Což takhle dát si špenát nebo Zítřka to roztočíme, drahoušku...! Z novějších komedií mě velmi oslovil seriál Trpaslík.

Na co byste nalákala televizní diváky?

Mám pocit, že jsme tomu dali hodně práce už od zkoušek. Myslím, že jsme do té pomyslné formy naházeli ty nejlepší ingredience. Byla to intenzivní a profesionální práce. Přestože je tento žánr velmi těžký, tak mám v tento projekt velkou důvěru.

Jiří Hána: Bavilo mě hrát naivního kluka**Můžete představit Vaši roli ve filmu?**

Moje postava se jmenuje Boris Slepíčka. Je to chlap ve středním věku a starý mládenec. S hlavní postavou, Markem Dvořákem, jsou sice přátelé, ale každý má jiný životní styl, a to jak v práci, tak v soukromí. Dá se říct, že Boris je z té dvojice ten naivnější, ale také čistší člověk. Nemůže si najít partnerku, s čímž se mu Marek, starý sukničkář, snaží pomoci.

Jak jste se v této roli cítil?

Docela mě bavilo, být takový dětinský kluk. Ta jeho naivita a nejistota vede ke spoustě komických situací.

Jaký je Borisův postoj k nevěře svého kamaráda Marka?

Nesouhlasí s ní a snaží se Marka změnit, nicméně jsou to pořád kamarádi a navzájem si vždy pomůžou.

Kde je pro Vás hranice nevěry?

To se nedá takto říct. Nevěra má hrozně subjektivní a individuální kritéria a člověk to vnímá jinak případ od případu. Proto pro někoho může být například nevěrou i lež.

Co Vám přišlo na tomto projektu atraktivní a proč jste se rozhodl se na něm podílet?

S Jakubem Sommerem jsem chtěl pracovat už delší dobu, a když mě pozval na casting, tak jsem byl velmi potěšený. Na Trojím životu mě taky přitahovalo, že jsem si tam vyzkoušel jiný typ role, než většinou hraji. Ono je totiž dobré mít tu škálu ztvárňovaných postav pestrou. Jinak mě také velmi baví hrát komedie. Říká se, že je to nejtěžší herecké odvětví, nicméně já mám rád výzvy.

Jaký druh komedie je Vám nejbližší?

Nejraději mám britský humor a miluju Monty Pythony. Mám ale rád i staré české komedie, které všichni znají, a hlášky z nich zlidověly. Líbí se mi francouzské komedie, myslím si, že třeba Pierre Richard nebo Jean- Paul Belmondo byli úžasní komikové. Především ale mám rád inteligentní humor.

Čím byste nalákal diváky ke sledování Trojího života?

Je to o vztazích. Příběh vychází ze života, ale je nahlížen nadsázkou. Věřím, že to jsou lidem blízká témata. Doufám, že se nám to povedlo, že je to vtipně napsané a že to bude stát za zhlédnutí.

režie: Jakub Sommer

scénář: Matěj Dadák

kamera: Viktor Smutný

výkonný producent: Martin Lubomírský

kreativní producent a dramaturgie: Jan Lekeš

hrají: Jan Plouhar, Veronika Khek Kubařová, Hana Vagnerová, Jiří Hána, Sabina Rojková a další

Kontakt pro média

Kryštof Diatka
Tel.: (+420) 732 087 524
Mob.: (+420) 736 525 809
krystof.diatka@ceskatelevize.cz

Fotografie

<ftp://ceskatelevize.cz>
pavel.kral@ceskatelevize.cz